

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 17ης Ιουλίου 2014*

«Παράβαση κράτους μέλους — Ίδιοι πόροι — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Οικονομική ευθύνη των κρατών μελών — Μη εξαχθέντα πλεονάσματα ζάχαρης»

Στην υπόθεση C-335/12,

με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 2012,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον A. Caeiro, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Πορτογαλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τους L. Inez Fernandes, J. Gomes και P. Rocha, καθώς και από την A. Cunha,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, E. Juhász (εισηγητή), A. Rosas, D. Šváby και C. Vajda, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Δεκεμβρίου 2013,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Μαρτίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, αρνούμενη να θέσει στη διάθεση της Επιτροπής ποσό 785 078,50 ευρώ, για δικαιώματα αφορώντα μη εξαχθέντα πλεονάσματα ζάχαρης, κατόπιν της προσχωρήσεως της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 ΕΚ, το άρθρο 254 της Πράξεως για τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των Συνθηκών (ΕΕ 1985, L 302, σ. 23), το άρθρο 7 της αποφάσεως 85/257/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1985, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 128, σ. 15), τα άρθρα 4, 7 και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 579/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, για τη θέσπιση των διατάξεων σχετικά με τα αποθέματα προϊόντων του τομέα της ζάχαρης που βρίσκονται, την 1η Μαρτίου 1986, στην Ισπανία και την Πορτογαλία (ΕΕ L 57, σ. 21), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3332/86 της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 1986 (ΕΕ L 306, σ. 37, στο εξής: κανονισμός 579/86), το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο, για εμπορεύματα που διασαφ[ή]θηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/007, σ. 254) και τα άρθρα 2, 11 και 17 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 155, σ. 1).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 254 της Πράξεως Προσχωρήσεως προβλέπει:

«Κάθε απόθεμα προϊόντων που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία στο πορτογαλικό έδαφος την 1η Μαρτίου 1986 και υπερβαίνουν την ποσότητα που μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιπροσωπεύει κανονικό απόθεμα μεταφοράς πρέπει να καταργηθεί από την Πορτογαλική Δημοκρατία και με δαπάνη της, στο πλαίσιο κοινοτικών διαδικασιών που θα καθοριστούν και σε προθεσμίες που θα ταχθούν με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 258. Η έννοια του κανονικού αποθέματος μεταφοράς ορίζεται για κάθε προϊόν σε συνάρτηση με τα ιδιαίτερα κριτήρια και στόχους κάθε κοινής οργάνωσης αγοράς.»

- 3 Κατά το άρθρο 371 της Πράξεως Προσχωρήσεως:

«1. Η απόφαση της 21ης Απριλίου 1970 για την αντικατάσταση των χρηματικών εισφορών των κρατών μελών από ιδίους πόρους των Κοινοτήτων [...] εφαρμόζεται σύμφωνα με τα άρθρα 372 έως 375.

2. Κάθε αναφορά στην απόφαση της 21ης Απριλίου 1970, η οποία γίνεται στα άρθρα του παρόντος κεφαλαίου, θεωρείται ως γενομένη στην απόφαση του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1985 για το σύστημα των ιδίων πόρων της Κοινότητας, από την έναρξη ισχύος της τελευταίας αυτής απόφασης.»

- 4 Το άρθρο 372, πρώτο εδάφιο, της Πράξεως Προσχωρήσεως ορίζει:

«Τα έσοδα που αποκαλούνται “γεωργικές εισφορές” και που αναφέρονται στο άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της απόφασης της 21ης Απριλίου 1970, περιλαμβάνουν επίσης τα έσοδα που προέρχονται από κάθε ποσό που βεβαιώνεται κατά την εισαγωγή βάσει των άρθρων 233 έως 345, του άρθρου 210, παράγραφος 3, και του άρθρου 213, στις συναλλαγές μεταξύ Πορτογαλίας και των άλλων κρατών μελών και μεταξύ Πορτογαλίας και των τρίτων χωρών.»

5 Το άρθρο 2 της αποφάσεως 85/257 προβλέπει:

«Τα έσοδα που προέρχονται από:

- α) εισφορές, πριμοδοτήσεις, συμπληρωματικά ή εξισωτικά ποσά, πρόσθετα ποσά ή στοιχεία φόρων και λοιπά τέλη που θεσπίζονται ή πρόκειται να θεσπισθούν από τα όργανα των Κοινοτήτων επί των συναλλαγών με χώρες μη μέλη, στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής, καθώς και από εισφορές και άλλα δικαιώματα που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της ζάχαρης·
- β) τους δασμούς του κοινού δασμολογίου και τους λοιπούς δασμούς που έχουν θεσπιστεί ή θα θεσπιστούν από τα θεσμικά όργανα των Κοινοτήτων επί των συναλλαγών με χώρες μη μέλη,

συνιστούν [...] ίδιους πόρους που εγγράφονται στον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων.

[...].»

6 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής:

«Οι κοινοτικοί πόροι που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 εισπράττονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές τους νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τις οποίες ενδεχομένως τροποποιούν για τον σκοπό αυτό. Τα κράτη μέλη θέτουν τους πόρους αυτούς στη διάθεση της Επιτροπής.»

7 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 88/376/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 185, σ. 24), ορίζει:

«Συνιστούν ιδίους πόρους που εγγράφονται στον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων τα έσοδα που προέρχονται από:

- α) εισφορές, πριμοδοτήσεις, συμπληρωματικά ή εξισωτικά ποσά, πρόσθετα ποσά ή στοιχεία φόρων και λοιπά τέλη που θεσπίζονται ή πρόκειται να θεσπισθούν από τα όργανα των Κοινοτήτων επί των συναλλαγών με χώρες μη μέλη, στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής, καθώς και από εισφορές και άλλα δικαιώματα που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της ζάχαρης·
- β) τους δασμούς του κοινού δασμολογίου και τους λοιπούς δασμούς που έχουν θεσπιστεί ή θα θεσπιστούν από τα θεσμικά όργανα των Κοινοτήτων επί των συναλλαγών με χώρες μη μέλη και από τους δασμούς που επιβάλλονται στα προϊόντα τα οποία υπάγονται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα·

[...].»

8 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής προβλέπει:

«Οι κοινοτικοί ίδιοι πόροι που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α' και β', εισπράττονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προσαρμοσμένες, ενδεχομένως, στις απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας. [...] Τα κράτη μέλη θέτουν τους πόρους που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', στη διάθεση της Επιτροπής.»

9 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1697/79 ορίζει:

«1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους όρους βάσει των οποίων οι αρμόδιες αρχές προβαίνουν στην εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών οι οποίοι, ανεξαρτήτως λόγου, δεν κατέστησαν απαιτητοί σε βάρος του φορολογουμένου για εμπορεύματα που διασαφηνίστηκαν σε τελωνειακό καθεστώς που συνεπάγεται την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών.

2. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού νοούνται με τον όρο:

α) “εισαγωγικοί δασμοί” τόσο οι τελωνειακοί δασμοί και επιβαρύνσεις ισοδυνάμου αποτελέσματος, όσο και οι γεωργικές εισφορές κατά την εισαγωγή που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή εκείνης των ειδικών καθεστώτων που εφαρμόζονται βάσει του άρθρου 235 της Συνθήκης, σε ορισμένα εμπορεύματα που προκύπτουν από μεταποίηση των γεωργικών προϊόντων.

[...]

γ) “βεβαίωση χρέους” η πράξη της διοικήσεως με την οποία προσδιορίζεται προσηκόντως το ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που πρέπει να εισπραχθεί από τις αρμόδιες αρχές·

δ) “τελωνειακή οφειλή” η υποχρέωση φυσικού ή νομικού προσώπου να καταβάλει το ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που εφαρμόζονται με βάση τις ισχύουσες διατάξεις στα εμπορεύματα που υπόκεινται σε τέτοιους δασμούς.»

10 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1697/79 προβλέπει:

«1. Όταν οι αρμόδιες αρχές διαπιστώνουν ότι το σύνολο ή μέρος του ποσού των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που οφείλεται νομίμως για εμπόρευμα που διασαφηνίστηκε σε τελωνειακό καθεστώς που συνεπάγεται την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών δεν κατέστη απαιτητό σε βάρος του φορολογουμένου, προβαίνουν στην είσπραξη των δασμών που δεν καταβλήθηκαν.

Εντούτοις, η διαδικασία αυτή δεν δύναται να αναληφθεί μετά την εκπνοή προθεσμίας τριών ετών, που υπολογίζεται από την ημερομηνία βεβαίωσης του αρχικού ποσού που δεν κατέστη απαιτητό σε βάρος του φορολογουμένου ή, εφόσον δεν έλαβε χώρα βεβαίωση χρέους, από την ημερομηνία γενέσεως της σχετικής με το εμπόρευμα τελωνειακής οφειλής.

2. Κατά την έννοια της παραγράφου 1, η διαδικασία είσπραξης αρχίζει με την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο εγγράφου που αναφέρει το ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που οφείλονται.»

11 Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3771/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για τα αποθέματα γεωργικών προϊόντων που βρίσκονται στην Πορτογαλία (ΕΕ L 362, σ. 21), ορίζει:

«Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους γενικούς κανόνες για την εφαρμογή του άρθρου 254 της πράξης προσχώρησης.»

12 Το άρθρο 8 του κανονισμού 3771/85 ορίζει:

«1. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των λιπαρών ουσιών [ΕΕ ειδ. έκδ. 03/002, σ. 33], ή, ανάλογα με την περίπτωση, στα αντίστοιχα άρθρα των άλλων κανονισμών που αφορούν την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αφορούν κυρίως:

α) τον καθορισμό του αποθέματος που αναφέρεται στο άρθρο 254 της πράξης προσχώρησης για τα προϊόντα των οποίων οι ποσότητες υπερβαίνουν το σύννητες απόθεμα μεταφοράς:

[...]

δ) τις λεπτομέρειες διάθεσης των πλεονασμάτων.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να προβλέπουν:

[...]

γ) είσπραξη ενός φόρου, στην περίπτωση κατά την οποία κάποιος ενδιαφερόμενος δεν τηρεί τις λεπτομέρειες διαθέσεως των πλεονασμάτων.»

13 Η δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 579/86 έχει ως εξής:

«[...] λαμβανομένου υπόψη του κινδύνου κερδοσκοπικών πράξεων που υφίσταται στα δύο νέα κράτη μέλη όσον αφορά τη ζάχαρη και την ισογλυκόζη –αποθεματοποιήσιμα προϊόντα για τα οποία έχουν καθορισθεί επιστροφές κατά την εξαγωγή–, είναι απαραίτητο να προβλεφθούν διατάξεις για τα αποθέματα που βρίσκονταν, την 1η Μαρτίου 1986, στην Ισπανία και την Πορτογαλία».

14 Η έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«[...] οι ποσότητες που υπερβαίνουν το [...] απόθεμα μεταφοράς, οι οποίες δεν έχουν εξαχθεί πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία και οι οποίες, συνεπώς, δεν έχουν αποτραβηχθεί από την αγορά, θεωρούνται ότι έχουν διατεθεί στην εσωτερική αγορά της Κοινότητας και ότι έχουν εισαχθεί από τρίτες χώρες. [...] [υ]πό αυτές τις συνθήκες, είναι δικαιολογημένο να προβλεφθεί η είσπραξη ενός ποσού ίσου προς την εισφορά κατά την εισαγωγή που ίσχυε για το εν λόγω προϊόν την τελευταία ημέρα της προθεσμίας που προβλέπεται για την εξαγωγή. [...] είναι απαραίτητο να ληφθεί υπόψη, ενόψει της μετατροπής του ποσού αυτού σε εθνικό νόμισμα, η γεωργική τιμή που εφαρμόζεται κατά την ίδια ημερομηνία».

15 Το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού ορίζει:

«1. Τα νέα κράτη μέλη προβαίνουν ξεχωριστά σε απογραφή των αποθεμάτων ζάχαρης και ισογλυκόζης που βρίσκονται σε ελεύθερη κυκλοφορία στα εδάφη τους την 1η Μαρτίου 1986, ώρα 0.00.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, κάθε κάτοχος, υπό οιαδήποτε ιδιότητα, μιας ποσότητας ζάχαρης ή ισογλυκόζης [...] τουλάχιστον 3 000 χιλιογράμμων [...], η οποία ευρίσκεται σε ελεύθερη κυκλοφορία την 1η Μαρτίου 1986, ώρα 0.00, πρέπει να τη δηλώσει, πριν από τις 13 Μαρτίου 1986, στις αρμόδιες αρχές.

[...]

16 Το άρθρο 4 του κανονισμού 579/86 προβλέπει:

«1. Όταν η ποσότητα του αποθέματος ζάχαρης ή ισογλυκόζης που διαπιστώθηκε με την απογραφή που προβλέπεται στο άρθρο 3 υπερβαίνει για ένα κράτος μέλος την ποσότητα που καθορίζεται γι' αυτό στο άρθρο 2, παράγραφος 1, το κράτος μέλος αυτό πρέπει να εξασφαλίσει την εξαγωγή εκτός

της Κοινότητας, πριν από την 1η Ιουλίου 1987, όσον αφορά την Πορτογαλία, μιας ποσότητας ίσης προς τη διαφορά ανάμεσα στην ποσότητα που έχει απογραφεί και στην εν λόγω καθορισμένη ποσότητα [...]

[...]

2. Όσον αφορά τις ποσότητες που πρέπει να εξαχθούν δυνάμει της παραγράφου 1:

[...]

γ) η εξαγωγή του σχετικού προϊόντος πρέπει να πραγματοποιηθεί, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1987 όσον αφορά την Ισπανία και πριν από την 1η Ιουλίου 1987 όσον αφορά την Πορτογαλία, από το έδαφος του εν λόγω νέου κράτους μέλους στο οποίο έγινε η διαπίστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, και το προϊόν πρέπει να έχει εγκαταλείψει το γεωγραφικό έδαφος της Κοινότητας πριν από την σχετική ημερομηνία.»

17 Το άρθρο 5 του κανονισμού 579/86 ορίζει:

«1. Η απόδειξη εξαγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, πρέπει να παρέχεται, εκτός από περίπτωση ανωτέρας βίας, πριν από την 1η Μαρτίου 1987 για τις εξαγωγές από την Ισπανία και πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 1987 για τις εξαγωγές από την Πορτογαλία με την προσκόμιση των εξής:

α) πιστοποιητικά εξαγωγής που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 6 από τον αρμόδιο οργανισμό του σχετικού νέου κράτους μέλους·

β) έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 30 και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3183/80 [της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1980, περί κοινών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 338, σ. 1), τα οποία είναι απαραίτητα για την αποδέσμευση της εγγύησης.

2. Αν η απόδειξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν προσκομισθεί πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία, η εν λόγω ποσότητα θεωρείται ότι έχει διατεθεί στην εσωτερική αγορά της Κοινότητας.

[...]

18 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 579/86 προβλέπει:

«Για τις ποσότητες οι οποίες, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, θεωρούνται ότι διατίθενται στην εσωτερική αγορά, εισπράττεται ποσό ίσο με:

α) όσον αφορά τη ζάχαρη, ανά 100 χιλιόγραμμα, με την εισφορά κατά την εισαγωγή, για τη λευκή ζάχαρη, που ισχύει [...] στις 30 Ιουνίου 1987 στην περίπτωση της Πορτογαλίας, αυξημένο ή μειωμένο, ανάλογα με την περίπτωση, με το εξισωτικό ποσό “προσχωρήσεως” που ισχύει την ίδια ημερομηνία για τη λευκή ζάχαρη για το εν λόγω νέο κράτος μέλος·

[...]

19 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει:

«Τα νέα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και ορίζουν, ιδίως, όλες τις διαδικασίες ελέγχου που είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση της απογραφής που αναφέρεται στο άρθρο 3 και για την εκπλήρωση της υποχρέωσης εξαγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1.»

20 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1552/89 ορίζει:

«Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η απαίτηση των Κοινοτήτων επί των ιδίων πόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της απόφασης [88/376] θεωρείται ως βεβαιωθείσα όταν η αρμόδια υπηρεσία του κράτους μέλους ανακοινώσει το οφειλόμενο ποσό στον οφειλέτη. Η ανακοίνωση αυτή πραγματοποιείται μόλις ο οφειλέτης γίνει γνωστός και το ποσό της απαίτησης μπορεί να υπολογιστεί από τις αρμόδιες διοικητικές αρχές, αφού τηρηθούν όλες οι εφαρμοστέες εν προκειμένω κοινοτικές διατάξεις.»

21 Το άρθρο 11 του κανονισμού 1552/89 προβλέπει:

«Κάθε καθυστέρηση στις εγγραφές του λογαριασμού που αναφέρεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, δημιουργεί, για το συγκεκριμένο κράτος μέλος, την υποχρέωση καταβολής τόκων με επιτόκιο ίσο προς το επιτόκιο που εφαρμόζεται κατά την ημέρα της λήξης στη χρηματαγορά του οικείου κράτους μέλους για τις βραχυπρόθεσμες χρηματοδοτήσεις, προσαυξημένο κατά 2 μονάδες. Το επιτόκιο αυτό αυξάνεται κατά 0,25 μονάδες κατά μήνα καθυστέρησης. Το αυξημένο κατ' αυτό τον τρόπο επιτόκιο [ισχύει καθ'] όλη την περίοδο υπερημερίας.»

22 Το άρθρο 17 του κανονισμού αυτού ορίζει:

«1. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε τα ποσά που αντιστοιχούν στα βεβαιωθέντα, σύμφωνα με το άρθρο 2, έσοδα να αποδίδονται στην Επιτροπή κατά τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Τα κράτη μέλη απαλλάσσονται της υποχρέωσης να αποδίδουν στην Επιτροπή τα ποσά που αντιστοιχούν στα βεβαιωθέντα έσοδα, μόνον εάν η είσπραξη δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί για λόγους ανωτέρας βίας. Εξάλλου, σε ορισμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να μη θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής τα σχετικά ποσά εφόσον αποδεικνύεται, μετά από διεξοδική εξέταση όλων των στοιχείων της εν λόγω περίπτωσης, ότι είναι οριστικά αδύνατον να εισπράξουν τα οφειλόμενα για λόγους πέραν της ευθύνης τους. Οι περιπτώσεις αυτές πρέπει να αναφέρονται στην έκθεση που προβλέπει η παράγραφος 3, εφόσον τα ποσά υπερβαίνουν το ισόποσο των 10 000 [ευρώ], μετατρεπομένων σε εθνικό νόμισμα με την ισοτιμία της πρώτης εργάσιμης ημέρας του Οκτωβρίου του προηγούμενου ημερολογιακού έτους, στην έκθεση αυτή πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους το κράτος μέλος δεν μπόρεσε να αποδώσει τα εν λόγω ποσά. Η Επιτροπή διαθέτει προθεσμία έξι μηνών για να ανακοινώσει, ενδεχομένως, τις παρατηρήσεις της στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

[...]»

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

23 Στις 26 Ιουνίου 2003, η Πορτογαλική Δημοκρατία ζήτησε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 2000/597/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ L 130, σ. 1), να απαλλαγεί της υποχρέωσης να θέσει στη διάθεση του θεσμικού αυτού οργάνου το ποσό των 785 078,50 ευρώ που αφορά παραδοσιακούς πόρους.

24 Κατά την Πορτογαλική Δημοκρατία, η είσπραξη των εν λόγω εισφορών κατέστη αδύνατη κατόπιν της αποφάσεως του Supremo Tribunal Administrativo (ανωτάτου διοικητικού δικαστηρίου) της 8ης Μαΐου 2002, η οποία ακύρωσε διάταξη εκκαθάρισεως τελών που είχε αρχικώς κοινοποιηθεί στον οικείο οφειλέτη, στις 25 Οκτωβρίου 1990. Η εκκαθάριση αφορούσε ίδιους πόρους σχετικά με τις πλεονάζουσες ποσότητες ζάχαρης για τις οποίες δεν είχε προσκομιστεί καμία απόδειξη μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου 1987, ημερομηνία ταχθείσα με τον κανονισμό 579/86.

- 25 Απαντώντας στο αίτημα αυτό, η Επιτροπή, με έγγραφο της 17ης Δεκεμβρίου 2003 και της 20ής Φεβρουαρίου 2004, ζήτησε από τις πορτογαλικές αρχές συμπληρωματικά στοιχεία αφορώντα, μεταξύ άλλων, τους λόγους για τους οποίους, αφενός, ο εν λόγω οφειλέτης έλαβε την κοινοποίηση της επίμαχης τελωνειακής οφειλής πλέον των τριών ετών μετά τη σύσταση της οφειλής αυτής και, αφετέρου, το Supremo Tribunal Administrativo «ακύρωσε την πράξη βεβαιώσεως της εν λόγω οφειλής».
- 26 Με έγγραφο της 22ας Μαρτίου 2004, οι πορτογαλικές αρχές προσκόμισαν τα ζητηθέντα πληροφοριακά στοιχεία καθώς και αντίγραφο της αποφάσεως του Supremo Tribunal Administrativo της 8ης Μαΐου 2002 και της αποφάσεως του Tribunal Tributário de Segunda Instância (δευτεροβάθμιου δικαστηρίου φορολογικών διαφορών) της 26ης Μαρτίου 1996. Από τα πληροφοριακά αυτά στοιχεία προκύπτει ότι η επίμαχη επιχείρηση δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία για την εξαγωγή των πλεονάζουσων ποσοτήτων ζάχαρης που είχε στην κατοχή της και ότι, σύμφωνα με ανακοίνωση του τελωνείου του Funchal (Πορτογαλία) της 16ης Οκτωβρίου 1987, είχε καταβάλει, στις 30 Οκτωβρίου 1987, ποσό 522 511,20 ευρώ. Μετά τη διεξαγωγή νέων ελέγχων, οι πορτογαλικές αρχές πληροφόρησαν την επιχείρηση αυτή ότι το συμπληρωματικό ποσό που όφειλε να καταβάλει ανερχόταν σε 785 078,50 ευρώ. Η εν λόγω επιχείρηση άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως με την οποία της επιβαλλόταν η καταβολή του ποσού αυτού. Η υπόθεση ήχθη ενώπιον του Supremo Tribunal Administrativo, το οποίο, πριν να αποφανθεί, υπέβαλε πλείονα προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο που εξέδωσε, στις 11 Οκτωβρίου 2001, τη διάταξη William Hinton & Sons (C-30/00, EU:C:2001:536). Στη συνέχεια, στις 8 Μαΐου 2002, το Supremo Tribunal Administrativo ακύρωσε οριστικώς την οφειλή των πορτογαλικών τελωνειακών αρχών, με το σκεπτικό ότι η κοινοποίηση του επίμαχου συμπληρωματικού ποσού πραγματοποιήθηκε σε χρόνο κατά τον οποίο η εν λόγω οφειλή είχε ήδη παραγραφεί.
- 27 Με έγγραφο της 19ης Ιουλίου 2004, η Επιτροπή γνωστοποίησε στις πορτογαλικές αρχές ότι απορρίφθηκε η από 26 Ιουνίου 2003 αίτησή τους, με την οποία ζητούσαν απαλλαγή της υποχρεώσεως να θέσουν στη διάθεση του θεσμικού αυτού οργάνου τους επίμαχους ίδιους πόρους. Η Επιτροπή επισήμανε επίσης στις αρχές αυτές ότι θεωρούσε ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν απέδειξε ότι οι λόγοι της μη εισπράξεως των επίμαχων ιδίων πόρων δεν μπορούσαν να της καταλογιστούν. Συνεπώς, ζήτησε από τις πορτογαλικές αρχές να θέσουν στη διάθεσή της, το αργότερο στις 20 Σεπτεμβρίου 2004, το ποσό των 785 078,50 ευρώ.
- 28 Με έγγραφο της 29ης Νοεμβρίου 2004, οι πορτογαλικές αρχές ζήτησαν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής να αναθεωρήσει τη θέση της.
- 29 Με έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2006, η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα της Πορτογαλικής Δημοκρατίας. Επομένως, ζήτησε εκ νέου από τις πορτογαλικές αρχές να θέσουν αμέσως στη διάθεσή της το επίμαχο ποσό. Στο εν λόγω έγγραφο, η Επιτροπή διατύπωσε το αίτημά της βάσει του χαρακτηρισμού του επίμαχου ποσού ως «έσοδα προερχόμενα [...] από εισφορές και λοιπά τέλη που προβλέπονται στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της ζάχαρης». Οι πορτογαλικές αρχές δεν απάντησαν ευνοϊκώς ούτε στη νέα αίτηση για τη θέση του οφειλομένου ποσού στη διάθεση της Επιτροπής, υποβληθείσα με το από 31 Ιανουαρίου 2007 έγγραφο.
- 30 Στις 23 Οκτωβρίου 2007, η Επιτροπή απηύθυνε στην Πορτογαλική Δημοκρατία έγγραφο οχλήσεως, στο οποίο εξέθετε τους λόγους για τους οποίους διαφωνούσε με την άποψη που εξέφρασε το εν λόγω κράτος μέλος, «το οποίο ηρνείτο να αναγνωρίσει ότι τα επίδικα τέλη συνιστούν ίδιους πόρους των Κοινοτήτων» και ανέφερε επίσης, στο έγγραφο αυτό, τους λόγους για τους οποίους τα τέλη αυτά «συνιστούν πράγματι ίδιους πόρους των Κοινοτήτων».

- 31 Με το εν λόγω έγγραφο οχλήσεως, η Επιτροπή τόνισε ότι δεν «επιδέχεται συζήτηση το ότι ούτε οι πορτογαλικές αρχές ούτε η Επιτροπή μπορούσαν να αγνοήσουν την οριστική δικαστική απόφαση του Supremo Tribunal Administrativo», και, ναι μεν η απόφαση αυτή «αφορούσε άμεσα τη σχέση μεταξύ του επιχειρηματία και των εθνικών αρχών [...], αλλά δεν επηρέαζε τις σχετικές με τους ίδιους πόρους των Κοινοτήτων υποχρεώσεις του κράτους μέλους».
- 32 Με το ίδιο έγγραφο οχλήσεως, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι «το άρθρο 254 της Πράξεως προσχωρήσεως απαιτούσε από [την Πορτογαλική Δημοκρατία] να καταργήσει, με δαπάνη της, τις πλεονάζουσες ποσότητες ζάχαρης» και τόνισε ότι, «συναφώς, οι πορτογαλικές αρχές όφειλαν να διασφαλίσουν την εξαγωγή των πλεοναζουσών ποσοτήτων (σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 579/86)». Η Επιτροπή προσέθεσε ότι «όσον αφορά τις ποσότητες προς εξαγωγή, οι πορτογαλικές αρχές όφειλαν να εισπράξουν τους βεβαιωθέντες φόρους, κατά τις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 3771/85 [...] και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 579/86 και έπρεπε να λάβουν όλα τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της εν λόγω νομοθεσίας (σύμφωνα με το άρθρο 8 του τελευταίου κανονισμού)».
- 33 Η Επιτροπή κάλεσε επίσης την Πορτογαλική Δημοκρατία να θέσει στη διάθεση της Επιτροπής, το ταχύτερο δυνατό το ποσό των 785 078,50 ευρώ, προς αποφυγή σωρεύσεως περισσότερων τόκων υπερημερίας, σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 1150/2000, και κάλεσε το εν λόγω κράτος μέλος, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 226 ΕΚ, να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί της υποθέσεως αυτής εντός δύο μηνών από της παραλαβής του προαναφερθέντος εγγράφου οχλήσεως.
- 34 Με έγγραφο της 8ης Φεβρουαρίου 2008, οι πορτογαλικές αρχές απάντησαν στο έγγραφο οχλήσεως, προβάλλοντας ότι, όταν «κοινοποίησαν στην Επιτροπή, στις 26 Ιουνίου 2003, την αίτησή τους περί απαλλαγής εκ της υποχρεώσεως να θέσουν στη διάθεσή της ίδιους πόρους [...], χαρακτήρισαν το επίμαχο ποσό ως εισφορά» και ότι, κατόπιν της «δημοσιεύσεως, στις 7 Δεκεμβρίου 2004, της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου [των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων] στην υπόθεση Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής [(T-240/02, EU:T:2004:354)], ο χαρακτηρισμός που έγινε δεκτός από τις πορτογαλικές αρχές αμφισβητήθηκε και η ερμηνεία που περιλαμβάνεται στην εν λόγω απόφαση επιβεβαιώθηκε μεταγενέστερα από το Δικαστήριο στην απόφασή του της 26ης Οκτωβρίου 2006, Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής [(C-68/05 P, EU:C:2006:674)]». Οι αρχές αυτές τόνισαν ότι «πράγματι, από τις δύο αυτές αποφάσεις (καίτοι αφορούν το ποσό που έχει εισπραχθεί βάσει της μη εξαχθείσας ζάχαρης) προκύπτει ότι το οφειλόμενο ποσό, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 579/86, δεν [μπορούσε] να χαρακτηριστεί ως “εισφορά”, καθόσον το ποσό αυτό εξυπηρετεί διαφορετικούς σκοπούς από αυτούς που αφορούν την εφαρμογή των εισφορών κατά την εισαγωγή και χρησιμοποιεί την εισφορά αποκλειστικώς ως βάση υπολογισμού».
- 35 Με το εν λόγω έγγραφο, οι πορτογαλικές αρχές διευκρίνισαν ότι, «με το από 28 Ιουλίου 2006 έγγραφο, η Επιτροπή [χαρακτήρισε], για πρώτη φορά, το επίμαχο ποσό ως “λοιπά τέλη προβλεπόμενα στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της ζάχαρης”, κατά το άρθρο 2 της αποφάσεως 2000/597/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 253, σ. 42) [...]», χαρακτηρισμό ως προς τον οποίο οι πορτογαλικές αρχές εξέφρασαν τη διαφωνία τους αιτιολογώντας την άποψή τους.
- 36 Στις 2 Φεβρουαρίου 2009, η Επιτροπή απηύθυνε στην Πορτογαλική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία απέρριψε τα προβληθέντα από τις αρχές αυτές επιχειρήματα.
- 37 Συναφώς, η Επιτροπή υπενθύμισε, αφενός, ότι η φύση των επίμαχων ποσών ως ιδίων πόρων των Κοινοτήτων προκύπτει από την κοινοτική νομοθεσία και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, όπερ συνεπάγεται ότι ο χαρακτηρισμός των ποσών αυτών εκ μέρους των κρατών μελών δεν ασκεί επιρροή, και, αφετέρου, επιβεβαίωσε την άποψή της σύμφωνα με την οποία «το επίμαχο, εν

προκειμένω, ποσό [όφειλε] να χαρακτηριστεί ως “λοιπά τέλη προβλεπόμενα στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της ζάχαρης”, κατά το άρθρο 2, στοιχείο α΄, της αποφάσεως [85/257]».

- 38 Η Επιτροπή κάλεσε επίσης την Πορτογαλική Κυβέρνηση να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται για να συμμορφωθεί προς την εν λόγω αιτιολογημένη γνώμη εντός προθεσμίας δύο μηνών από της παραλαβής της.
- 39 Στις 28 Οκτωβρίου 2011, η Επιτροπή απήλυσε στην Πορτογαλική Δημοκρατία συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία επιβεβαίωσε το περιεχόμενο της απευθυνθείσας στις 2 Φεβρουαρίου 2009 στο εν λόγω κράτος μέλος αιτιολογημένης γνώμης, και πληροφόρησε τις πορτογαλικές αρχές ότι «δύο προφανή λάθη εκ παραδρομής εντοπίστηκαν στην αιτιολογημένη γνώμη [...] και έπρεπε, για λόγους σαφήνειας και ασφαλείας δικαίου, να επανορθωθούν μέσω της παρούσας συμπληρωματικής αιτιολογημένης γνώμης».
- 40 Η Επιτροπή διόρθωσε τα εν λόγω λάθη εκ παραδρομής στα σημεία 11 και 12 της συμπληρωματικής αυτής αιτιολογημένης γνώμης, ως εξής: «[...] λόγω του ότι οι πορτογαλικές αρχές αρνήθηκαν να θέσουν στη διάθεση της Επιτροπής το ποσό των 785 078,50 ευρώ ιδίων πόρων αντιστοιχούντων σε τέλη σχετικά με μη εξαχθείσες πλεονάζουσες ποσότητες ζάχαρης μετά την προσχώρηση [της Πορτογαλικής Δημοκρατίας] στην [Ευρωπαϊκή Κοινότητα], η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 ΕΚ, το άρθρο 254 της πράξεως προσχωρήσεως, το άρθρο 7 της αποφάσεως 85/257, τα άρθρα 4, 7 και 8 του κανονισμού 579/86, το άρθρο 2 του κανονισμού 1697/79 και τα άρθρα 2, 11 και 17 του κανονισμού 1552/89».
- 41 Με την εν λόγω συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή ζήτησε εκ νέου από την Πορτογαλική Δημοκρατία να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών από της παραλαβής της συμπληρωματικής αυτής γνώμης.
- 42 Στις 6 Φεβρουαρίου 2012, οι πορτογαλικές αρχές απάντησαν στη συμπληρωματική αυτή αιτιολογημένη γνώμη. Ενέμειναν στα επιχειρήματά τους και δήλωσαν ότι «διαφωνούσαν ως προς τα επιχειρήματα επί των οποίων στηρίζεται η αιτιολογημένη γνώμη και τα οποία επαναλάμβανε η Επιτροπή στη συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη».
- 43 Η Επιτροπή, επειδή δεν έκρινε ικανοποιητική την απάντηση αυτή, αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.

Επί του αιτήματος περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας

- 44 Με έγγραφο της 18ης Μαρτίου 2014, η Πορτογαλική Δημοκρατία ζήτησε την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας προβάλλοντας, κατ' ουσίαν, ότι ο γενικός εισαγγελέας, αφενός, δεν έλαβε υπόψη του όλα τα επιχειρήματά της όσον αφορά το ζήτημα του χαρακτηρισμού των επίμαχων ποσών ως ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, στηρίχθηκε, όσον αφορά την εκτίμηση της επιμέλειας των πορτογαλικών αρχών, επί πραγματικών περιστατικών ως προς τα οποία το Δικαστήριο δεν έθεσε ερωτήσεις στην Πορτογαλική Δημοκρατία.
- 45 Συναφώς, ο Οργανισμός του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου δεν προβλέπουν τη δυνατότητα των διαδίκων να καταθέσουν παρατηρήσεις προς απάντηση στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα (βλ. απόφαση *Stichting Natuur en Milieu* κ.λπ., C-266/09, EU:C:2010:779, σκέψη 28).
- 46 Υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 83 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, ιδίως αν κρίνει ότι δεν έχει διαφωτισθεί επαρκώς, ή όταν ένας διάδικος, μετά τη λήξη της

διαδικασίας αυτής, επικαλείται νέο πραγματικό περιστατικό δυνάμενο να ασκήσει αποφασιστική επιρροή επί της αποφάσεως του Δικαστηρίου, ή ακόμα όταν, προς επίλυση της διαφοράς, το Δικαστήριο χρειάζεται να στηριχθεί σε επιχείρημα επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων.

- 47 Το Δικαστήριο, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, εκτιμά ότι έχει στη διάθεσή του όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της ενώπιόν του διαφοράς και ότι η υπόθεση δεν χρειάζεται να εξεταστεί σε σχέση με επιχείρημα το οποίο δεν έχει συζητηθεί ενώπιόν του.
- 48 Συνεπώς, τα αιτήματα περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας πρέπει να απορριφθούν.

Επί της προσφυγής

- 49 Συνομολογείται ότι, κατά την ταχθείσα με την αιτιολογημένη γνώμη ημερομηνία, ήτοι στις 2 Απριλίου 2009, το ποσό των 785 078,50 ευρώ δεν είχε τεθεί στη διάθεση της Επιτροπής.
- 50 Δεν αμφισβητείται ότι το εν λόγω ποσό υπολογίστηκε βάσει των διατάξεων των άρθρων 4, 7 και 8 του κανονισμού 579/86.
- 51 Η Επιτροπή και η Πορτογαλική Δημοκρατία διαφωνούν επί του χαρακτηρισμού της προβλεπόμενης στο άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 3771/85 φορολογικής επιβαρύνσεως, η οποία επιβάλλεται σε περίπτωση μη τηρήσεως του τρόπου διαθέσεως των πλεοναζόντων προϊόντων. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 579/86 ορίζει τη φορολογική αυτή επιβάρυνση απλώς με τον όρο «ποσό». Ο όρος αυτός, αφεαυτός, δεν παρέχει καμία ένδειξη ως προς το κατά πόσον η εν λόγω φορολογική επιβάρυνση εμπίπτει στους ίδιους πόρους των Κοινοτήτων.
- 52 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η φορολογική αυτή επιβάρυνση συνιστά άλλο τέλος προβλεπόμενο στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, κατά το άρθρο 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 85/257 και το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 88/376 και, επομένως, συνιστά ίδιο πόρο των Κοινοτήτων.
- 53 Η Επιτροπή, για να καταλήξει στον χαρακτηρισμό αυτό, στηρίχθηκε στις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής (EU:T:2004:354) και του Δικαστηρίου Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής (EU:C:2006:674). Με τις αποφάσεις αυτές, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης απέρριψαν τον χαρακτηρισμό της εν λόγω φορολογικής επιβαρύνσεως ως εισφοράς κατά την εισαγωγή.
- 54 Πρέπει να γίνει δεκτός ο προβληθείς από την Επιτροπή χαρακτηρισμός της επιβαρύνσεως αυτής ως ίδιου πόρου.
- 55 Συγκεκριμένα, το άρθρο 1 του κανονισμού 3771/85 ορίζει ότι ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει τους γενικούς κανόνες σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 254 της Πράξεως Προσχωρήσεως. Η διάταξη αυτή δεν προβλέπει μόνον ότι κάθε απόθεμα προϊόντων που βρίσκεται σε ελεύθερη κυκλοφορία στο πορτογαλικό έδαφος την 1η Μαρτίου 1986 και υπερβαίνει την ποσότητα που μπορεί να θεωρηθεί ότι αντιπροσωπεύει σύνηθες απόθεμα μεταφοράς πρέπει να καταργηθεί από την Πορτογαλική Δημοκρατία και με δαπάνη της, αλλά και ότι η έννοια του συνήθους αποθέματος μεταφοράς καθορίζεται σε σχέση με τα κριτήρια και τους σκοπούς που χαρακτηρίζουν κάθε κοινή οργάνωση αγοράς.
- 56 Όπως έκρινε το Δικαστήριο στη σκέψη 54 της διατάξεως William Hinton & Sons (EU:C:2001:536), το άρθρο 254 της Πράξεως Προσχωρήσεως αποσκοπεί να διασφαλίσει τη μετάβαση, όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία, από το προϊσχύσαν καθεστώς στο καθεστώς της κοινής γεωργικής

πολιτικής. Προς τούτο, καθορίζει τα όρια εντός των οποίων η διάθεση ορισμένων προϊόντων που βρίσκονταν σε ελεύθερη κυκλοφορία στο πορτογαλικό έδαφος την 1η Μαρτίου 1986 μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο οικονομικής συνδρομής εκ μέρους της Κοινότητας κατά την ημερομηνία αυτή.

- 57 Όσον αφορά τους γενικούς κανόνες σχετικά με την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου 254, το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 3771/85 προβλέπει ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής, που πρόκειται να καθορισθούν σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται με την κανονιστική ρύθμιση για την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών, περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την είσπραξη φόρου στην περίπτωση κατά την οποία κάποιος ενδιαφερόμενος δεν τηρεί τις λεπτομέρειες διαθέσεως των πλεονασμάτων. Επομένως, για να τεθεί σε εφαρμογή η κατάργηση των πλεοναζόντων αποθεμάτων ζάχαρης που διαπιστώθηκαν στην Πορτογαλία, ο κανονισμός 579/86 προβλέπει, κυρίως, την εξαγωγή των αποθεμάτων αυτών εντός συγκεκριμένης προθεσμίας και, σε περίπτωση μη εξαγωγής εντός της προθεσμίας αυτής, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, εισπράττεται ποσό ίσο με την εισφορά κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη, που ισχύει στις 30 Ιουνίου 1987 (βλ., συναφώς, διάταξη William Hinton & Sons, EU:C:2001:536, σκέψη 56).
- 58 Εξάλλου, και ανεξαρτήτως του εν λόγω νομοθετικού πλαισίου, αναγνωρίζεται ότι η κατάργηση των πλεοναζόντων αποθεμάτων ορισμένων γεωργικών προϊόντων από την αγορά ή η διατήρηση συνήθων αποθεμάτων των προϊόντων αυτών στην αγορά είναι τυπικώς ο σκοπός της κοινής γεωργικής πολιτικής, τα δε μέτρα που αποσκοπούν στην υλοποίηση του σκοπού αυτού εντάσσονται στην εν λόγω πολιτική. Επομένως, τέτοιου είδους μέτρα –και η προβλεπόμενη στο άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 3771/85 φορολογική επιβάρυνση συγκαταλέγεται μεταξύ αυτών–, πλην αντιθέτων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να θεωρηθούν ως εντασσόμενα στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των επίμαχων αγορών, εν προκειμένω της αγοράς της ζάχαρης.
- 59 Εξάλλου, ο κανονισμός 579/86, ο οποίος θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με τα αποθέματα των προϊόντων του τομέα της ζάχαρης που βρίσκονταν την 1η Μαρτίου 1986 στην Ισπανία και στην Πορτογαλία, δεν έχει ως νομική βάση μόνον την Πράξη Προσχωρήσεως και τον κανονισμό 3771/85, αλλά και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης (EE L 177, σ. 4).
- 60 Η Πορτογαλική Δημοκρατία αμφισβητεί τον χαρακτηρισμό αυτό, αλλά τα προβληθέντα συναφώς επιχειρήματα δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.
- 61 Κατ' αρχάς, το εν λόγω κράτος μέλος υποστηρίζει ότι τα έσοδα τα οποία πρέπει να χαρακτηρισθούν ως «ίδιοι πόροι» διευκρινίζονται στην Πράξη Προσχωρήσεως και η επίμαχη φορολογική επιβάρυνση δεν περιλαμβάνεται στην Πράξη αυτή. Αναφέρεται συγκεκριμένα στα άρθρα 371 και 372 της Πράξεως αυτής.
- 62 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η παραπομπή στα άρθρα αυτά εκ μέρους της Πορτογαλικής Δημοκρατίας δεν είναι λυσιτελής. Συγκεκριμένα, το άρθρο 371 της Πράξεως Προσχωρήσεως προβλέπει ότι η απόφαση 85/257 εφαρμόζεται σύμφωνα με τα άρθρα 372 έως 375 της Πράξεως αυτής. Το άρθρο 372, πρώτο εδάφιο, της Πράξεως Προσχωρήσεως διευκρινίζει ότι τα έσοδα που αποκαλούνται «γεωργικές εισφορές», στα οποία αναφέρεται η απόφαση 85/257, «περιλαμβάνουν επίσης τα έσοδα που προέρχονται από κάθε ποσό που βεβαιώνεται κατά την εισαγωγή στις συναλλαγές» μεταξύ της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και των άλλων κρατών μελών ή των τρίτων χωρών, χωρίς ωστόσο να περιορίζουν τους ίδιους πόρους της Κοινότητας μόνον στις εν λόγω «γεωργικές εισφορές». Από απόψεως των όρων αυτών, το άρθρο 372, πρώτο εδάφιο, της Πράξεως Προσχωρήσεως δεν αποκλείει την είσπραξη ιδίων εσόδων πλην των «γεωργικών εισφορών».
- 63 Η Πορτογαλική Δημοκρατία θεωρεί ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 579/86 φορολογική επιβάρυνση θεσπίστηκε αποκλειστικώς κατ' εφαρμογήν του άρθρου 254 της Πράξεως Προσχωρήσεως και του κανονισμού 3771/85, εφόσον η μνεία του κανονισμού 1785/81 στον κανονισμό 579/86 καλύπτει μόνον ορισμένες διατάξεις του τελευταίου αυτού κανονισμού όπως,

παραδείγματος χάρη, το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', αυτού. Το εν λόγω κράτος μέλος αναφέρει τη σκέψη 54 της διατάξεως William Hinton & Sons (EU:C:2001:536) ως στοιχείο που αποδεικνύει ότι πρόκειται για την εφαρμογή της Πράξεως Προσχωρήσεως.

- 64 Ως απάντηση στο επιχείρημα αυτό, επισημαίνεται ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν εξηγεί γιατί, κατά την άποψή της, η νομική βάση του κανονισμού 1785/81 επηρεάζει ορισμένες μόνο διατάξεις του κανονισμού 579/86. Περαιτέρω, αναφέρει τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας διατάξεως ως παράδειγμα. Όσον αφορά τη μνεία της σκέψεως 54 της διατάξεως William Hinton & Sons (EU:C:2001:536), διαπιστώνεται ότι η σκέψη αυτή στηρίζει μάλλον το επιχείρημα της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, η Συνθήκη Προσχωρήσεως και η Πράξη Προσχωρήσεως δεν χρησιμεύουν μόνον για την εφαρμογή της πολιτικής και νομικής πράξεως με την οποία ένα υποψήφιο κράτος καθίσταται μέλος της Ένωσης, αλλά και για τον καθορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες θα λειτουργήσει μεταβατικώς το εν λόγω κράτος μέλος. Η μετάβαση προς την κοινή γεωργική πολιτική μπορεί να συνεπάγεται ότι το νέο κράτος μέλος θα έχει την υποχρέωση να εφαρμόσει αμέσως ή εντός συγκεκριμένης προθεσμίας τη σχετική κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης ή ορισμένα στοιχεία της.
- 65 Η Πορτογαλική Δημοκρατία στηρίζεται στον δημοσιονομικό κανονισμό, της 21ης Δεκεμβρίου 1977, που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 17), σύμφωνα με τον οποίο όλα τα έσοδα εισπράττονται μόνον μέσω καταλογισμού σε άρθρο του προϋπολογισμού και αναφέρει ότι, για τα οικονομικά έτη 1987 έως 1989 και τους μεταγενέστερους προϋπολογισμούς, η επίμαχη φορολογική επιβάρυνση δεν καταλογίστηκε σε κανένα άρθρο των προϋπολογισμών αυτών.
- 66 Διαπιστώνεται ότι το αντικείμενο του δικογράφου της προσφυγής είναι η άρνηση της Πορτογαλικής Δημοκρατίας να θέσει στη διάθεση του θεσμικού αυτού οργάνου ένα ποσό θεωρούμενο ως μέρος των ιδίων πόρων. Συναφώς, πρέπει να γίνει διάκριση της αποφάσεως 85/257 η οποία, ως μέτρο του δημοσιονομικού δικαίου, έχει σκοπό να προσδιορίσει τους ίδιους πόρους που είναι εγγεγραμμένοι στον προϋπολογισμό της Ένωσης και τους φόρους ή τα τέλη που θεσπίζει ο κοινοτικός νομοθέτης κατά την άσκηση αρμοδιότητας βασιζόμενης στις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με την κοινή γεωργική πολιτική (βλ., συναφώς, αποφάσεις *Amylum* κατά Συμβουλίου, 108/81, EU:C:1982:322, σκέψη 32, και *Zuckerfabrik Süderdithmarschen* και *Zuckerfabrik Soest*, C-143/88 και C-92/89, EU:C:1991:65, σκέψη 40, καθώς και διάταξη *Isera & Scaldis Sugar* κ.λπ., C-154/12, EU:C:2013:101, σκέψη 31). Επομένως, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 79 των προτάσεών του, η είσπραξη του οφειλόμενου ποσού δυνάμει των άρθρων 8, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 3771/85 και 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 579/86 δεν μπορεί να εξαρτάται από τον καταλογισμό του σε γραμμή του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων.
- 67 Τέλος, η Πορτογαλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 60/2004 της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2004, για τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων στον τομέα της ζάχαρης λόγω της προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, της Κύπρου, της Λεττονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Μάλτας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας και της Σλοβακίας (ΕΕ L 9, σ. 8), και το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1832/2006 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων στον τομέα της ζάχαρης λόγω της προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας (ΕΕ L 354, σ. 8), τα ποσά που είναι της ίδιας φύσεως με τα επίμαχα ποσά καταλογίζονται στον εθνικό προϋπολογισμό των εν λόγω κρατών μελών και, κατά συνέπεια, δεν θεωρούνται ως ίδιοι πόροι.
- 68 Όπως τονίζει η Επιτροπή, οι κανονισμοί αυτοί δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη *ratione temporis*. Εκδόθηκαν μετά την ημερομηνία των πραγματικών περιστατικών που αποτελούν το αντικείμενο του δικογράφου της προσφυγής της Επιτροπής και υπό συνθήκες που δεν ταυτίζονται με αυτές της υπό κρίση υποθέσεως. Ορθώς το θεσμικό αυτό όργανο διατείνεται επίσης ότι ο νομοθέτης της Ένωσης διαθέτει την ελευθερία να καθορίζει και να χαρακτηρίζει τα μέτρα που θεσπίζει.

- 69 Λαμβανομένων υπόψη των προηγούμενων στοιχείων, η προβλεπόμενη στα άρθρα 8, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 3771/85 και 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 579/86 φορολογική επιβάρυνση αποτελεί άλλο τέλος προβλεπόμενο στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, κατά το άρθρο 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 85/257 και το άρθρο 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 88/376. Συνεπώς, η Πορτογαλική Δημοκρατία υποχρεούνταν να θέσει το επίμαχο ποσό στη διάθεση της Επιτροπής.
- 70 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η Επιτροπή ζητεί επίσης από το Δικαστήριο να διαπιστώσει την παράβαση της Πορτογαλικής Δημοκρατίας όσον αφορά το άρθρο 2 του κανονισμού 1697/79.
- 71 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, δυνάμει του άρθρου 1 του εν λόγω κανονισμού, ο κανονισμός αυτός καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι αρμόδιες αρχές προβαίνουν στην εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, όταν οι αρμόδιες αρχές διαπιστώνουν ότι το σύνολο ή μέρος του ποσού των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που οφείλεται νομίμως για εμπόρευμα το οποίο διασαφηνίσθηκε σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών δεν κατέστη απαιτητό σε βάρος του φορολογουμένου, προβαίνουν στην είσπραξη των δασμών που δεν καταβλήθηκαν.
- 72 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η εφαρμογή του κανονισμού αυτού προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, ότι το προς ανάκτηση ποσό συνιστά εισαγωγικό ή εξαγωγικό δασμό.
- 73 Ωστόσο, το επίμαχο ποσό δεν συνιστά εισαγωγικό ή εξαγωγικό δασμό. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 579/86, το ποσό αυτό δεν συνιστά εισφορά κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή, αλλά είναι απλώς ίσο με εισφορά κατά την εισαγωγή ζάχαρης. Εξάλλου, από τη διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, προκύπτει ότι το γενεσιουργό γεγονός του ποσού αυτού δεν είναι η εισαγωγή ή η εξαγωγή, αλλά η μη ύπαρξη αποδείξεως εξαγωγής των πλεοναζουσών ποσοτήτων την 1η Σεπτεμβρίου 1987.
- 74 Υπενθυμίζεται ότι, στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής (EU:T:2004:354, σκέψη 38) και Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής (EU:C:2006:674, σκέψεις 38 έως 43), τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης διαπίστωσαν ότι το οφειλόμενο ποσό λόγω της μη εξαγωγής της ζάχαρης Γ, κατά τον κανονισμό 1785/81 και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2670/81 της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1981, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής για την εκτός ποσοστώσεως παραγωγή στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 262, σ. 14), δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τελωνειακός δασμός κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή ή φόρος ισοδυνάμου αποτελέσματος ή γεωργική φορολογική επιβάρυνση κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή, ήτοι εισφορά.
- 75 Πάντως, η Επιτροπή αναγνωρίζει, με το δικόγραφο της προσφυγής της, ότι η γενεσιουργός αιτία του ποσού αυτού είναι ουσιαστικώς ίδια με τη γενεσιουργό αιτία της επιβολής του προβλεπόμενου στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 579/86 ποσού.
- 76 Εξάλλου, για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η επίμαχη φορολογική επιβάρυνση, η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εισαγωγικός ή εξαγωγικός δασμός από απόψεως της παρατεθείσας στη σκέψη 74 της παρούσας αποφάσεως νομολογίας, συνιστά άλλο τέλος προβλεπόμενο στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της ζάχαρης.
- 77 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο κανονισμός 1697/79 δεν εφαρμόζεται στην υπόθεση αυτή και, επομένως, δεν εφαρμόζεται ούτε η τριετής προθεσμία παραγραφής για τα μέτρα ανακτήσεως, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού.

- 78 Οι αμυντικοί ισχυρισμοί της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στηρίζονται κατ' ουσίαν στο γεγονός ότι η είσπραξη του επίμαχου ποσού δεν ήταν πλέον δυνατή λόγω της παραγραφής του χρέους της οφειλέτριας εταιρίας και ότι το εν λόγω κράτος μέλος δεν υπέπεσε σε παράπτωμα κατά την υπέρβαση της τριετούς προθεσμίας.
- 79 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 1552/89, στο οποίο παραπέμπει η Επιτροπή, τα κράτη μέλη απαλλάσσονται της υποχρέωσης να αποδίδουν στην Επιτροπή τα ποσά που αντιστοιχούν στα βεβαιωθέντα έσοδα, μόνον εάν η είσπραξη δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί για λόγους ανωτέρας βίας ή εφόσον αποδεικνύεται ότι είναι οριστικά αδύνατον να εισπράξουν τα οφειλόμενα για λόγους πέραν της ευθύνης τους (απόφαση Επιτροπή κατά Δανίας, C-392/02, EU:C:2005:683, σκέψη 66).
- 80 Συνομολογείται ότι, στις 25 Οκτωβρίου 1990, οι αρμόδιες πορτογαλικές αρχές απηύθυναν στην οφειλέτρια εταιρία επιστολή με την οποία της επέβαλαν να καταβάλει το οφειλόμενο ποσό. Χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν η Πορτογαλική Δημοκρατία ενήργησε, μέχρι την ημερομηνία αυτή, με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια για να διαπιστώσει και να ανακτήσει το εν λόγω χρέος, φαίνεται ότι, μεταγενέστερα και μέχρι την παρέλευση της ταχθείσας με τη συμπληρωματική αιτιολογική γνώμη προθεσμίας, εξαιρέσει των νομικών επιχειρημάτων που αποδείχθηκαν αβάσιμα, το εν λόγω κράτος μέλος δεν προσκόμισε αποδείξεις ούτε περί ανωτέρας βίας ούτε περί της αδυναμίας του να θέσει στη διάθεση της Επιτροπής το επίμαχο ποσό. Δεν αποπειράθηκε καν να ανακτήσει το επίμαχο ποσό επί της νομικής βάσεως κατά την οποία δεν είχε ακόμα λήξει η παραγραφή.
- 81 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφυγή της Επιτροπής είναι βάσιμη πλην όσων αφορούν τη μη τήρηση εκ μέρους της Πορτογαλικής Δημοκρατίας των υποχρεώσεων που υπέχει από το άρθρο 2 του κανονισμού 1697/79.
- 82 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, πρέπει:
- να διαπιστωθεί ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θέτοντας στη διάθεση της Επιτροπής ποσό 785 078,50 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στις εισφορές σχετικά με τις πλεονάζουσες ποσότητες ζάχαρης που δεν εξήχθησαν μετά την προσχώρησή της στην Κοινότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει βάσει του άρθρου 10 ΕΚ, του άρθρου 254 της Πράξεως Προσχωρήσεως, του άρθρου 7 της αποφάσεως 85/257, των άρθρων 4, 7 και 8 του κανονισμού 579/86, καθώς και των άρθρων 2, 11 και 17 του κανονισμού 1552/89, και
 - να απορρίψει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 83 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε επί της ουσίας των ισχυρισμών της, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θέτοντας στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ποσό 785 078,50 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στις εισφορές σχετικά με τις πλεονάζουσες ποσότητες ζάχαρης που δεν εξήχθησαν μετά την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει βάσει του άρθρου 10 ΕΚ, του άρθρου 254 της Πράξεως για τους όρους προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και για τις προσαρμογές των Συνθηκών, του άρθρου 7 της αποφάσεως 85/257/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1985, για το σύστημα των ιδίων πόρων των

Κοινοτήτων, των άρθρων 4, 7 και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 579/86 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1986, για τη θέσπιση των διατάξεων σχετικά με τα αποθέματα προϊόντων του τομέα της ζάχαρης που βρίσκονται, την 1η Μαρτίου 1986, στην Ισπανία και την Πορτογαλία, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3332/86 της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 1986, καθώς και των άρθρων 2, 11 και 17 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)